

Converses amb els deu aspirants a l'alcaldia de Manresa

REPORTATGE-POLÍTICA. Com fa quatre anys, el **Pou** ha apostat per acarar els deu aspirants a l'alcaldia de la ciutat amb ciutadans i ciutadanes amb acreditat pedigree sociocultural manresà. El resultat: preguntes diverses, cordialitat màxima, visions diferents de la ciutat i la manera de governar-la i, sobretot, opinions no gaire discordants a l'hora de diagnosticar les problemàtiques que cal abordar immediatament.

Enraonar (de raó): "Parlar alternativament dues o més persones entre elles. Discutir, examinar, etc., alguna cosa en conversa". Enraonar, o parlar, és la facultat que ens diferencia de la resta d'éssers vius. Una eina socialitzadora que, generalment, ens condueix a arribar a un acord per viure en comunitat, com a éssers socials que som. Per aquest motiu, **El Pou** ha volgut que els números 1 de les llistes electorals per a les eleccions municipals *enraonessin* amb altres ciutadans i ciutadanes. Per sentir, en veu alta i potser deixant a banda les instruccions del programa electoral, què pensen i quines idees tenen per a Manresa.

Posteriorment, els votants hauran d'escollir qui la governa i, al saló de sessions, caldrà debatre molt, arribar a acords i, en últim terme, prendre decisions. Com al 2011, deu llistes concorreran als comicis. La sensació general és que hi ha massa candidatures per a un marge de maniobra ?el municipal? que, amb l'actual conjuntura i els pressupostos que es gestionen, és massa reduït. Malgrat tot, la democràcia també consisteix en el fet de donar accés a les institucions a qualsevol ciutadà. El consistori resultant de les eleccions a Manresa haurà de treballar de valent per generar grans consensos i encaminar el municipi cap al futur si és que la crisi econòmica afluixa i, per fi, hi ha recursos per rentar-li la cara, solucionar-ne els conflictes històrics i projectar-la com a centre neuràlgic del país.

Foto: Francesc Rubí

La Font dels Capellans, la plaça de Catalunya, un restaurant del carrer Vilanova o l'Ateneu les Bases han estat alguns dels llocs de trobada per conversar amb els deu caps de llista. Esquemàticament, s'albiren temes força comuns. Preocupacions recurrents: la degradació i crisi comercial del centre històric i la manca de participació ciutadana. Xacres del passat que encara belluguen: la plaça de la Reforma i la connexió ferroviària amb Barcelona. O emergències: la mortalitat *irresoluble* de la C-55 i la necessitat imperiosa de donar resposta a la pobresa facilitant el suport i els recursos a les entitats socials. Aprofundim-hi.

«Portem tants anys de baixa autoestima que ens costa molt creure en el nostre potencial com a ciutat»

*Joan Cirera conversa amb **Valentí Junyent (CiU)***

L'alcalde coneix l'exquiosquer, actor i actualment guia turístic Joan Cirera "de tota la vida". Tots dos van créixer enmig d'un negoci familiar amb pocs dies de festa: l'un en un forn de pa a Castellbell i l'altre a cavall entre Sant Domènec i els domicilis dels centenars de subscriptors de *La Vanguardia* per tots els racons de Manresa.

Alcalde, em faig farts d'ensenyar el centre històric als forasters. Com els explico què està passant al carrer de Sant Miquel?

La degradació, especialment en aquest punt, és evident i en aquest mandat no hem pogut ajudar gaire. En tot cas, la solució no depèn únicament de l'Ajuntament. La gent ha de tornar a creure en el Barri Antic. Creure-hi, donar-hi valor i establir-hi vincles. Però no és senzill. Necessitem més flux de gent per fer funcionar la xarxa comercial i portar-hi l'activitat derivada del funcionament d'alguns equipaments públics.

De tota manera, Manresa sorprèn els visitants... No saps quanta gent, després de veure el patrimoni que tenim, em diu: '?! per què no dieu que ho teniu tot això?!'

Tornem al mateix. Hem de creure'ns-ho. Cal crear marca i explotar el nostre potencial turístic. Portem tants anys de poca autoestima que és difícil fer un tomb.

Però en llocs com el carrer del Balç ara hi ha activitats interessants...

Sí, es fan força coses i són més que dignes. Tu mateix fas teatralitzacions amb molt coneixement del terreny. Però potser no se sap prou que es fan i necessitem aglutinar-les i difondre-les. I, sobretot, entendre que el turisme implica activitat, regeneració econòmica i llocs de treball. I, és clar, fer el ple en un cap de setmana com el de la Fira de l'Aixada és relativament fàcil, cada municipi té la seva gran mostra o certamen multitudinari. El que costa és tenir moviment tot l'any per donar vida a comerços, establiments i serveis.

El 2022 serà una bona oportunitat per arreglar moltes coses?

Ho ha de ser i hi estem treballant. Els mateixos manresans encara hem de descobrir moltes coses del pas de sant Ignasi per la ciutat. I, a partir d'aquí, captar tot tipus de turisme ja sigui amb una motivació històrica, religiosa o espiritual. El debat no ha de ser sobre l'etiqueta, sinó sobre les idees per fer-nos atractius per al màxim de gent possible.

Ara l'entrada pel Pont Vell és de postal! Però encara no m'explico qui va dissenyar i aprovar certes actuacions urbanístiques com a la Reforma...

Podem consensuar que hi ha intervencions dels últims anys que no agraden a ningú. Els espais urbans han de fer sentir còmodes els ciutadans i, si no els satisfan, és que el projecte no era l'adequat. De tota manera, crec que, en el passat més recent, es van fer projectes molt interessants i importants per a Manresa, com l'endrega de la façana sud, l'obertura de l'avinguda dels Dolors o la creació d'espais com el contigu als nous jutjats. Els va promoure l'anterior govern i nosaltres els hem acabat de pagar.

En comparació amb la meua joventut en ple franquisme, no creus que hi ha menys consciència ciutadana? Estem d'acord que les iniciatives han d'anar de baix cap a dalt, oi?

Indiscutiblement. I ara, amb els mitjans de comunicació i les xarxes socials, és ben fàcil conèixer què preocupa la gent. En aquest sentit, escoltar i saber què vol és més senzill. El cas de la consulta del Conservatori n'és un exemple paradigmàtic. Una altra cosa és, des de l'Ajuntament, establir què és prioritari. Malauradament, la ciutat s'ha empobrit. Gastem menys de 1.000 euros per ciutadà cada any i, segurament, els teus 1.000 els gastaries en intervencions ben diferents que les d'un vèf de la Balconada, per exemple.

També em sembla que molts estaven massa acostumats a rebre subvencions i ajudes per a tot.

Hi havia la idea que el *papa* ajuntament, govern, estat, etc. vetllaria per tot el que necessitéssim.

I, certament, hi hem fiat massa coses. Ara no hi ha diners per a tot.

Però, encara que no hi hagi recursos, escolteu a la gent?

Les associacions de veïns o les entitats les conformen les persones i generen sinergies i activitats imprescindibles. Escoltar les seves idees i donar-hi suport no sempre implica diners i, com a mínim, en els últims quatre anys, hem procurat ser receptius.

«Sense entitats del tercer sector ni moviments socials ara seríem el Bronx»

*Berni Sorinas revela què pensa **Felip González (PSC)***

L'alcalde socialista coneix el Bernat ?membre actiu de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca i el Capitalisme (PAHC) i fill de Josep Sorinas, l'amo del Cal Manel? des que no aixecava ni un pam de terra. Podrien molt ben ser pare i fill. La trobada, òbviament, es fa al primer pis del negoci familiar on el Berni, inquiet i socialment compromès per naturalesa, ha atès tantes i tantes vegades el cap de llista del PSC, que, precisament, té la seu a escassos metres de l'establiment.

El teu eslògan és ?Passió per Manresa'. Què sents quan hi arribes?

És, sens dubte, la meua ciutat. Té, com tot, els seus defectes i les seves virtuts, però no en tinc cap altra. Quan entro a Manresa em sento com a casa.

I si hi entres per la plaça de la Reforma?

No em sento enganyat. Vam presentar una maqueta que va poder veure tota la ciutat, va rebre tot tipus de suport i era exactament com es va acabar realitzant. Però és una obra carregada de prejudicis. M'agradaria que els que la critiquen amb interessos polítics em diguessin quina era la manera més idònia de resoldre una obra amb tant desnivell i tanta complexitat tècnica. Encara n'espero la resposta.

A la gent, al ciutadà vull dir, no li agrada, Felip...

Et seré honrat i no et negaré que hi va haver problemes, com la gestió que se'n va fer i l'eternització de les obres. Hem de reconèixer que, tècnicament, s'haurien d'haver detectat abans tots els inconvenients que van sorgir i que van disparar-ne el pressupost.

L'Ateneu les Bases, calia?

Rotundament, sí. És una nova zona residencial en què hi viuen moltes famílies i uneix dos barris que històricament havien estat mancats d'inversió municipal. Ara hi tenen una biblioteca, una piscina i un gimnàs de primer nivell, que ha donat vida al barri i té un grau d'acceptació enorme. Vaig molt sovint allà a fer el cafè i em sento orgullós que la ciutat tingui un equipament com aquest.

Però ha generat un deute considerable...

Cal contextualitzar-ho. El Kursaal, l'obra pública a la qual ha dedicat més diners l'Ajuntament històricament, també es va pagar a terminis, com tota inversió potent que es fa en una ciutat important. No hi ha cap altra fórmula. Quan es va recuperar el teatre ningú no va oposar-s'hi perquè era una aposta de consens. Però la crisi urbanística del 2008 canvia del tots els esquemes.

Què en penses del sou d'Adolf Todó?

És pornogràfic.

I del de Josep Camprubí, l'exalcalde socialista, a Caixa Manresa?

A dia d'avui, després de la crisi, no em sembla massa correcte. Tot i això, cal reconèixer que no podia fer altra cosa, perquè el mercat era el mercat. Tots els sous de tots els bancs i caixes eren pornogràfics. Jo em comprometo a estar només als organismes que pertanyen només al càrrec d'alcalde.

Què és el millor que ha fet el govern de CiU els darrers quatre anys?

El millor de tot: quadrar els números. No tenien alternativa, els ho ha manat la llei, però cal valorar els esforços fets i reconèixer-ho al final d'aquesta trista etapa. Però CiU va ser molt crítica amb la gestió de la crisi que va fer el tripartit, que, crec, no va tenir res a veure amb la caiguda de Lehmann Brothers el 2008. Valentí Junyent arriba tres anys després, el 2011, quan les retallades més dures ja s'havien fet.

I el pitjor?

Quan, en la seva campanya, Junyent diu que vol un Ajuntament valent està reconeixent que, fins ara, no ho ha estat. Han sobreviscut al dia a dia, però no han traçat un model de ciutat pròsper per als propers anys. Amb l'excusa que no hi havia diners, no s'ha fet absolutament res. Així és molt difícil equivocar-se, però, per altra banda, no s'il·lusiona ningú.

Què seria el primer que faries com a alcalde?

Estem en una emergència social i es pot replantejar tot. Ara, sense entitats del tercer sector (Càritas, Creu Roja, Banc d'Aliments...) ni moviments socials seríem el Bronx. Aquestes entitats demanen un lideratge fort. El primer dia reuniria tots els assistents socials i els diria que, en cas de dubte legal sobre una situació, jo mateix firmaria per ajudar un ciutadà de Manresa.

«La participació és clau. Com més informació es tingui, més voldrà participar la gent»

*Enric Martí queda amb **Pere Cullell** (ERC)
al carrer del Balç*

El reconegut cirurgià especialitzat en mama, encara mig convalescent d'una intervenció, i el president de la Federació d'Associacions de Veïns queden en un racó cèntric i allunyat alhora del paisatge urbà. Un carrer que, en la Manresa imaginada per l'alcalde d'Esquerra, hauria d'estar ple de vida i atreure manresans i visitants.

A Manresa hi ha molts altres carrers i edificis per endreçar i la deixadesa municipal ve de lluny.

Hi estic del tot d'acord, però no és un problema d'incúria, sinó d'estretors econòmiques i d'emergències socials. És la crisi pitjor que jo he vist en els últims seixanta anys. Tota una vida.

Cullell parla en una plaça Major gairebé deserta, travessada només per un cop de vent que sembla haver atiat les campanes de la Seu, que sonen embravides i implacables

Però s'ha de fer alguna cosa des de l'administració local...

Els ajuntaments han de plantar cara a les necessitats socials creixents de tants ciutadans amb uns recursos cada vegada més escassos. En la nova República catalana els governs locals hauran de tenir capacitat per resoldre els problemes de la gent.

Si això s'ha d'aconseguir fent pagar més impostos, ja podem plegar! És injust que s'hagin incrementat els impostos de contribució urbana davant la pèrdua de la capacitat adquisitiva de la població.

La contribució és la taxa més redistributiva de totes. Cal que tothom pagui el mateix pel mateix tipus de servei. Una altra cosa és que, paral·lelament, existeixin unes tarifacions socials adaptades a les necessitats de cadascú. Per sort, Manresa compta amb moltes associacions que, des del voluntariat, ajuden a pal·liar la misèria i la fam.

I, amb aquesta situació, què trobes que hauria de fer l'Ajuntament?

Trobo a faltar el lideratge a l'hora de coordinar les ajudes. Tens raó, hi podem fer més.

També falta lideratge en la defensa del desdoblament de la C-55 i l'alliberament de la C-16, o en el mal funcionament de la comunicació ferroviària.

El desdoblament fins a Castellbell, no tinc clar que sigui la millor solució. Potser caldria apostar per la gratuïtat de la C-16. En qualsevol cas, estic d'acord amb tu que cal una acció decidida i ferma del govern de la ciutat, amb el suport de tots els grups polítics i la ciutadania. Qui pot no estar d'acord a fer evitables més accidents mortals?

En rotllana, al mig de la plaça, ara uns nens fan gabiejar un gos, que lladra, enjogassat.

Si governéssiu, faríeu més cas al món veïnal?

La participació ciutadana és clau. Com més informació es tingui, més voldrà participar la gent. Cal aprofundir en participació i informació. Els barris han de poder dir més la seva i l'Ajuntament ha de poder treballar-hi colze amb colze, amb una comunicació fluïda i amb el retorn corresponent. En les informacions, cal ser més diligents, transparents i àgils.

I tant! Les associacions de veïns creiem que hauria de ser així.

Tothom s'ha de sentir implicat i còmplice. Aquest és el nou model de fer política que reclamo.

Abans no tornin a sonar les campanes, Culell i Martí coincideixen a afirmar que millorar Manresa és cosa de tots. El gos que abans jugava ara alça la pota i remulla el peu d'un dels porxos de la Casa Gran, sense deixar d'ensumar l'aire.

«Som una ciutat trista perquè no hi ha llocs de trobada»

*Josep Camprubí fa tertúlia amb **Domingo Beltrán (PP)***

A la Plana de l'Om, el candidat popular i l'activista Josep Camprubí i Casas es citen per mantenir una amena conversa política. Acaben fent-la petar al Mesón del carrer Vilanova, on la propietària els explica que "la prohibició de vendre tabac i els problemes d'aparcament, generats per l'Ajuntament" els han dut a una greu crisi que fa perillar la continuïtat del negoci. Precisament la

política municipal i la crítica als diferents governs centra el discurs de Beltrán, nascut a Vilanova, veí del Xup i que fa un esforç per expressar-se en tot moment en català.

Domingo, què està passant al Barri Antic?

Ni el PIRNA del govern tripartit ni la dinamització del centre històric impulsada per CiU no han solucionat res. Manresa continua sense resoldre temes greus com el preu de la zona blava, la desocupació d'uns pàrquings caríssims o la dificultat perquè el ciutadà hi passegi, hi vagi a comprar o, senzillament, hi vingui a viure.

Caram, quin panorama...

És un barri deprimat, on els preus de l'habitatge baixen i cada vegada hi viu més gent de fora. Manquen serveis atractius per a la gent i tampoc no s'ha ofert espai als empresaris que s'hi vulguin establir. Si el cadastre ha baixat, l'IBI també ho hauria de fer a poc a poc.

I pel que fa a llocs com el Xup, on vius tu?

S'ha descuidat molt la perifèria: El Xup és un barri deixat de la mà de Déu des que va néixer als anys seixanta. La Balconada és un barri destrossat, o Miralpeix, on encara hi ha una pèssima comunicació amb el centre. Som una ciutat trista perquè no hi ha llocs de trobada.

El PP no ha passat mai dels tres regidors ni dels 2.600 vots. Et semblen pocs?

Sí, a Catalunya som un partit petit, però a les eleccions al Congrés doblem els resultats perquè hi ha molt vot ocult. El PP de Catalunya té una imatge diferent al de la resta d'Espanya. Això dificulta obtenir bons resultats. En els darrers 30 anys, també ha canviat la visió de Catalunya des d'altres llocs de l'estat. En tenen un concepte completament fals. L'altre dia, a Burgos, un client li recriminava a un altre que es mengés un Donut, que és un producte català. Jo li vaig respondre: "Vostè sap d'on surt la farina i el sucre?". Tot forma part d'un engranatge en què tots depenem de tots.

Veus viable una reforma de la Constitució espanyola?

És difícil, però factible, sempre que els *grans* es posin d'acord.

Què et sembla la competència que us ha sorgit amb Ciutadans?

Tant poden ser competidors com aliats, perquè la política crea matrimonis molt estranys. Són nacionalistes espanyols, Albert Rivera havia militat a les Noves Generacions del PP, tot i que en els estatuts es defineixen com de centreesquerra, com la majoria dels militants que el partit té a Manresa.

A la consulta del 9-N a Manresa van votar 27.200 persones. 24.000 a favor del Sí-sí. Jo era un d'ells. Com ho interpretes?

Això demostra que hi ha un terç d'independentistes a la ciutat. Però crec que junts, Catalunya i Espanya, anirem millor. Ens uneixen més coses que no pas ens separen. Sobretot, vincles familiars i de cultura. Tot i així, cal respectar més la identitat catalana i aconseguir un finançament just. El pacte fiscal actual és molt dolent.

L'important, en política, és poder parlar de tot, oi?

Aquesta conversa, per exemple, n'és un exemple. Ha estat molt agradable: una tertúlia més que una entrevista. Hi ha hagut respecte per damunt de tot. El dia que no pugui parlar sobre qualsevol d'aquests temes, deixaré la política. Aquesta experiència amb tu ha estat una gran oportunitat, m'ha agradat moltíssim.

«Manresa ha de ser un referent de la construcció nacional i dels drets socials»

*Antoni Daura intercanvia impressions amb
Jordi Masdeu (CUP)*

El llibreter i el candidat independentista es troben a la cafeteria de l'Ateneu de les Bases. Dos homes de lletres ?Masdeu és llicenciat en Humanitats? reunits a l'equipament cultural més lluent de la ciutat. Precisament per això l'ha triat Masdeu, per qüestionar-ne el model de gestió i el cost "inassumible, quan hi ha necessitats socials més importants". "Fer l'Ateneu va costar 12 milions d'euros, i n'acabarem pagant gairebé 45 a causa d'un model de construcció i explotació externalitzat. Com que l'Ajuntament no tenia diners, els privats els hi van deixar i ara ho hem de pagar amb escreix. Com en tantes coses, es privatitza el benefici i es socialitza el deute, i això és excessiu".

Hi estic d'acord (diu Daura). D'altra banda, també ens han costat molts diners els casos d'expropiació a la plaça Bages o a les Saleses. Si governéssiu, què canviaríeu?

Cal depurar responsabilitats perquè els errors no es repeteixin. Però el problema gros el tenim en un sistema judicial que defensa la propietat per damunt de l'interès general i premia els especuladors. Per això són importants eines com el nou POUM, que limita les expropiacions.

A propòsit del nou pla urbanístic, com veus el conflicte amb la Sala Ciutat?

Si un col·lectiu decideix ocupar la sala, cosa ben legítima, doncs que presenti el projecte per autogestionar-la i busqui suport. Mentrestant, el govern de Junyent vol que el procés es dilueixi per si mateix, però això no passarà. És evident que cal diàleg entre les dues parts, i que ambdues haurien de fer un esforç.

En canvi, amb el Conservatori es va fer un referèndum, tot i que només va participar-hi un 10% dels manresans. Com aconseguiríeu més compromís ciutadà en la política municipal?

La gent no creu en la política perquè estan acostumats que no se'ls faci cas o que hi participin de manera no vinculant. Per això creiem que cal posar els mecanismes per a un empoderament ciutadà a llarg termini. Uns pressupostos participatius, per exemple, en què la gent indiqui les prioritats.

Sobre el desencant amb la política, com veieu les formacions que assenyalen la ?casta' com a boc expiatori?

Per nosaltres, tot és política, hauríem de reivindicar fer-ne més. Amb Podem coincidirem moltíssim, però no anem junts perquè ens separen diferències importants.

Fa vint anys que la CUP va entrar a l'Ajuntament. Et veus amb responsabilitats de govern al proper mandat?

Per primer cop, tindrem coses a dir. Preveig un resultat fraccionat que ens donarà influència per fer govern. CiU no ho tindrà tan fàcil. A més, en aquesta legislatura ja hem fet molta feina.

Teniu un pla per posicionar Manresa a nivell de país?

Creiem que hauria de ser un referent en la construcció nacional i en els drets socials. No té sentit, per exemple, la revitalització del Barri Antic sense que els veïns hi tinguin una vida digna. El comerç ha de viure de la gent del barri.

«El problema de la immigració és culpa del capitalisme i la política catalanes»

*Sor Lucía Caram interpel·la **Sebastià Llor** (PxC) a la plaça dels Ànecs*

La conversa entre la flamant Catalana de l'Any 2014, sor Lucía Caram, i el candidat a l'alcaldia de Plataforma per Catalunya, Sebastià Llor, treballador del sector de la metal·lúrgia, es produeix en un dels bancs del carrer de Carrasco i Formiguera. La monja dominica, amb voluntat de mostrar una realitat ben normal a la nostra ciutat, li havia proposat de fer-la a la mesquita, però Llor ho va rebutjar perquè no volia "barrejar la religió amb la política". Malgrat la franca discòrdia ideològica, la cordialitat es manté al llarg del diàleg. Segurament tot ha estat possible perquè Llor no confessa que és periquitofins al final de la conversa.

Què faries en cas que haguessis d'assumir els serveis socials a Manresa?

El problema de la immigració s'ha de solucionar en els països d'origen i no pas aquí. Per mi, tots els manresans són manresans. La culpa és del capital i la política catalanes, no dels immigrants.

Què fem amb els immigrants, que han fugit perquè han estat maltractats en el seu lloc d'origen, deixant-ho tot? Els condemnem a viure en la misèria? Els deportem com ho fan a la tanca de Melilla? Els neguem la dignitat?

Hi ha una frase molt ben dita: has de donar una canya abans que el peix perquè, si ho fas al revés, la gent ja no agafa la canya i espera que piqui el peix. El primer és fer polítiques que no es fan. Sempre s'enraona, la demagògia política... La gent ha de ser cívica. Els de fora i els d'aquí, però més els de fora.

Que faríeu si manéssiu a l'Ajuntament?

PxC proposa, com a objectiu, retornar a la Manresa de fa 30 o 40 anys. Una ciutat senyorial, amb moltes empreses de gent d'aquí. No com ara al carrer Guimerà, que tot són multinacionals. Desgraciadament, s'ha perdut molta feina de petites i mitjanes empreses. Si no hi ha aquest teixit empresarial ja podem plegar. La gent necessita una nòmina a final de mes. I una nòmina digna. Per què? Perquè retribueix gastant a la ciutat i la comarca.

Manresa, a vegades s'ha dit que no és veritat, però jo sí que ho veig: és una ciutat fosca, una ciutat trista.

La majoria de gent que veus pel carrer fa una cara deprimida. I això no ho vull per a la meua ciutat. Jo vull veure-la contenta. Que sàpigua que té uns diners per gastar-se'ls com abans. Veig la gent amb desgana. Cal estar al costat de la gent.

Encara que no tinguin papers?

Sí. Encara que no en tinguin s'ha de solucionar el problema. Però si tu, per exemple, no tens les condicions per tenir fills aquí, imagina't al país d'origen. S'ha de solucionar el problema allà perquè no vingui cap aquí. No estem preparats per afrontar-lo.

No és un discurs fàcil el de criminalitzar-los perquè són els intrusos, els que tenen fills, que vénen de fora i que ens vénen a robar la poca feina que hi ha? Només se'ls veu com una amenaça o com una oportunitat d'enriquiment?

M'acaba de treure la paraula de la boca. Al capitalisme li interessa una persona que no sàpiga què són els drets, els sindicats, que no sàpiga què és ajudar els treballadors... I aquestes persones que freguen pisos o cases? La majoria són dones marroquines. Abans els sous que es cobraven eren de set o vuit euros l'hora. Ara, quatre. Per què? Perquè a la classe mitjana i alta de Manresa i Catalunya l'interessa perquè paga menys i no està assegurada enlloc.

Quin és el problema més greu que té Manresa?

El primer, l'atur, que fa que res no rutlli. Però, sobretot, vull posar èmfasi en una cosa: la cultura i el civisme. Molta gent no té l'educació que caldria. La brutícia al carrer... No és un problema de l'Ajuntament. Si la persona no és neta, l'Ajuntament pot tenir 400 màquines netejant tot el dia. Als immigrants se'ls diu que poden deixar els matalassos i mobles al carrer i que trucant al 010 t'ho vénen a recollir abans de les nou. Mira que fàcil és. Doncs no hi ha manera.

Els representants de la mesquita diuen que teniu poca voluntat de parlar-hi. Exigim que s'integrin i no fem res per acostar-nos-hi. És una contradicció que, d'una banda, us queixeu que les musulmanes sense gaires recursos es quedin embarassades, i de l'altra, que prometeu ajudes a la natalitat. Les ajudes serien només per a les dones d'aquí?

No, per a totes les dones. Vaig entrar a PxC perquè creia que s'han de respectar les dones. A Occident, gràcies a Déu, en els últims 50 anys s'ha avançat molt en temes d'igualtat. M'agradaria que a tot el món passés el mateix. Que la dona tingués un pes específic i no hagués d'amagar-se darrere de l'home. Nosaltres som els únics que hem plantejat això de manera clara. Se'ns ha acusat de fer-ho de manera radical, però hi ha altres partits que també fan plantejaments radicals i no se'ls qüestiona.

"És necessari crear una regidoria de dones, de bracet amb l'alcaldia"

*Enric Oller manté una llarga xerrada amb **Lluís Cano (ICV)***

A les cinc de la tarda, entrevistador i entrevistat es troben davant del CAP de la Sagrada Família, un punt de trobada que ha escollit l'alcaldeable per reafirmar que el partit està al costat dels treballadors del CAP, que demanen el retorn de la part del sou que se'ls va prendre. No es coneixen de manera directa, però s'han informat de qui era cadascú. Se saluden amistosament i comencen a parlar com si d'una trobada d'amics es tractés. La primera pregunta del periodista Enric Oller està relacionada amb la feina de Cano, director de l'escola La Font.

Com pugen les noves generacions?

Més preparades que les anteriors. Hi ha una imatge errònia i ens l'hem de començar a treure de sobre. La joventut que actualment tenim a Catalunya és la més preparada que hem tingut mai. A l'escola on sóc jo, n'hi ha que pugen amb cinc llengües! Si això no és potencial, a mi que algú m'ho expliqui. Una altra cosa és que tinguin l'oportunitat de desenvolupar la seva capacitat.

L'Ajuntament és prou sensible amb les necessitats de la població?

L'Ajuntament té dues parts. Una, el cos tècnic, que és facilitador i dialogant. L'altra, la dificultat pressupostària. A l'escola vam voler potenciar els patis i ens van posar facilitats per plantar sis tipus d'arbres. Factible perquè no tenia un cost econòmic. Quan hem demanat alguna cosa de manteniment que per nosaltres era prioritària però per a ells no, com que costava diners, la resposta ha estat no. La política d'aquest Ajuntament ha estat menystenir l'escola pública amb la

nova zonificació que va plantejar.

I això què implica?

Depenent del lloc de vivenda es té un nombre d'escoles públiques concret per proximitat. Així pot passar que vivint a la Parada em pot arribar a tocar tant l'escola que tinc davant de casa com la Serra i Húnter de la Balconada. Això genera un tema de mobilitat molt greu. I també de cohesió social: com a pare vull que el meu fill, a l'escola, es trobi amb el veí del costat.

Aquí, com a tot arreu, tenim un degoteig d'immigració. Com veus que estem acceptant aquests nousvinguts?

Hi ha persones que entenen que no només s'han d'incorporar en una societat, sinó que sembla com que s'hi hagin de diluir i, per tant, deixar que la seva cultura prèvia desaparegui. Però també n'hi ha que volen reafirmar la seva cultura. A la societat autòctona hi ha un problema d'acceptació dels nousvinguts.

S'estan afavorint els guetos? Tenim l'exemple del Barri Antic...

Sí que s'ha potenciat que certs perfils vagin a parar a cert espai de la ciutat. No es pot obviar que tothom busca l'igual. A mi, que gent que tingui similituds s'apropin, no em resulta un problema. Que s'ha potenciat el gueto de la pobresa en un nucli concret? Sí. Que no ho hem fet tots? També.

Si la vostra formació arriba al govern, què fareu per intentar reconduir aquesta situació?

Hem d'intentar revitalitzar perquè els qui hi viuen surtin del pou. Tan bon punt deixin de ser pobres, deixaran de ser un problema. No és el mateix un immigrant ric que un immigrant pobre. El ric no molesta; el pobre, sí. Hem de facilitar que desenvolupin el seu projecte de vida o no ens en sortirem mai.

A Vic és admirable com tenen el centre històric. Aquí és lamentable... Què hem de fer per recuperar aquest espai tan nostre i tan enyorat?

El primer que hem de fer és creure'ns-ho tots. Hi ha un 1%, que són aquells que tenen diners, que això no s'ho creuen. La diferència entre Manresa i Vic és que allà les persones s'ho van creure, però els que tenien diners, també. M'agradaria saber com estaria si no s'hagués fet un pla integral d'una despesa brutal en aquest entorn. Potser caldria desenvolupar-ne un altre. Cal que comerç, associacions de veïns i moviments s'asseguin i desenvolupin un projecte per a aquesta causa. Hem de tenir clar que l'ajuntament tot sol no podrà.

Tenim prou zones verdes?

Des dels vuitanta fins al 2000, la ciutat va créixer considerablement en aquest aspecte. Ara falta relligar-les. Això l'Ajuntament tampoc no ho pot fer sol, però, per sort, tenim una xarxa d'entitats que han treballat molt aquest tema. Meandre ha fet propostes al consistori que són completament viables i que resolen aquesta problemàtica. De fet, el nostre programa es basa en dos eixos transversals prioritaris: ecologisme i feminisme.

Què us diferencia de la resta de partits en el tema del feminisme?

Ens preguntem si la ciutadania pot viure d'esquena al 51% de la població, que és el que està fent ara. És necessari crear una regidoria de les dones, de bracet a l'alcaldia, per tenir a cada departament una persona que faci de vincle.

Catalunya està vivint un procés important a nivell polític i el vostre encaix no és del tot còmode. Com ho veus?

El 9-N vaig votar Sí i Sí, i vaig recollir signatures per reclamar a la UE un referèndum vinculant per

canviar-ho tot. I m'agrada insistir en aquest *tot* perquè jo no només em vull cenyir a dir si Catalunya és o no una nació, que no ho dubto pas. A mi em fa gràcia quan es diu que s'estan creant estructures d'estat. Però si ja en teníem unes de creades i les estem destruint!

«Hem de desvetllar el Barri Antic i promoure el nostre patrimoni»

*Anna Vilajosana i Rosa M. Hernández
(Millor Manresa), en primera persona*

Es coneixen un dilluns al migdia sota un sol més estiuenc que primaveral, al mig de la plaça de Catalunya. És un escenari que a la Rosa Maria li evoca records feliços de la seva infantesa i de la dels seus fills. Quan era nena, i la plaça era un descampat, va viure-hi revetlles de Sant Joan i castells de focs. Quan va ser mare, hi anava cada dia per dur els seus fills ?ara de 19 i 15 anys? a la llar d'infants l'Espurna. Té 48 anys i es nota de seguida que és empàtica i de riure franc.

Al final, a Manresa, es presentaran deu candidatures. No són massa?

Si hi són és perquè fan falta.

Per què has entrat en política?

No he militat mai enlloc, però sempre he estat independentista i independent. El gener del 2014 em vaig donar d'alta a l'ANC i vaig ser vocal de la sectorial Veïns per la independència. La gent de la candidatura l'he coneguda dins l'Assemblea. Va sorgir la idea de fer un grup i ens entenem molt bé!

Ets l'única dona alcaldable...

Sí! Espero que la gent no em voti perquè sóc dona ni que em tracti diferent per això.

Què em diries per convèncer-me que et voti?

A banda de la independència, que és clau, proposem augmentar les ajudes socials, millorar el centre històric i potenciar l'economia. Volem fer uns pressupostos participatius i apropar la política als ciutadans.

Foto: Xavier Serrano

Quina solució proposes per a la C-55?

Autopista gratis.

Quins actius té Manresa?

(Pensa). M'agrada el parc de l'Agulla. No m'agrada la plaça de la Reforma, es podrien millorar els parcs de Puigterrà i de Puigberenguer. Cal tornar a activar la ciutat. Jo li veig futur. Hem de desvetllar el Barri Antic i promoure el nostre patrimoni.

Ets optimista sobre els resultats?

Estic molt il·lusionada, però m'ho miro amb respecte. Intentarem fer-ho el millor que puguem i després, passi el que passi, continuaré treballant.

"A mi i a molta gent ens sobra l'estelada als edificis públics"

Joan Morros dialoga amb
Antonio Espinosa (Ciutadans)

Nascut a Villamayor de Calatrava (Ciudad Real) el 1959, Antonio Espinosa es va instal·lar a Manresa el 1987, a les Bases de Manresa, quan només hi havia la Politècnica i algun bloc de pisos. El 1971 la família s'havia traslladat a Monistrol de Montserrat. El seu pare era pagès i volia que els seus dos fills anessin a la Universitat; i entre les opcions de Barcelona i Madrid, va triar la primera. Ha treballat a Correus, al Centre de Càlcul de la UPC i actualment és assessor parlamentari i secretari d'Acció Política de Ciutadans. Es troben amb Joan Morros, professor jubilat i gestor cultural, al bar Cibus de les Bases, davant mateix d'on tots dos van treballar pràcticament de costat, l'un a l'institut Lacetània i l'altre, a la UPC.

Què prioritzàrieu en l'àmbit de la cultura?

S'han d'obrir espais culturals no independentistes. Per exemple, Xàldiga i altres entitats culturals estan massa polititzades. Nosaltres entendrem la cultura de manera més oberta i lliure. Abans de tot això, les meves filles havien anat als Tirallongues, i avui no les hi portaria. Ara l'independentisme s'ha apoderat de les institucions, a tot arreu hi ha estelades. I això exclou que més gent pugui participar de la cultura.

Com ho faries, si fossis el regidor de Cultura?

Les institucions i els polítics haurien de tenir una actitud més oberta. Fins i tot el tema de subvencions està enfocat perquè hagi de combregar amb una determinada ideologia... I ara gent d'algunes entitats ens diu que no es vol posar amb nosaltres per no perdre la subvenció. Jo faria que es visualitzés una altra manera de fer les coses.

I en temes d'educació, què en penseu en l'àmbit municipal?

Posaríem més llars d'infants. L'escola pública de 0 a 3 anys s'ha de potenciar. Està demostrat que els infants com més aviat arriben a l'escola més èxit social tenen. També mantindríem els menjadors escolars, perquè s'ha de garantir un àpat diari als infants.

Si en pactes postelectorals us pertoqués la regidoria d'Educació, què faríeu?

D'entrada, no entrarem al govern si no som majoria (cosa molt difícil). Farem oposició constructiva, sense cap sectarisme. Valorarem les propostes sense pensar de qui vénen, sinó per la seva qualitat.

En Urbanisme, què canviàrieu?

Cal millorar els accessos a Manresa. També en rehabilitació s'ha de polir. El centre també ha de ser més per a les persones i caldria restringir-hi més els automòbils i fomentar el carril bici. També caldria facilitar l'aparcament al centre.

Tot el tema del procés, està inflat per les institucions?

Creiem que sí. No neguem que hi ha persones que participen en el procés, però també hi ha una part important que no ho vol. El discurs ha estat hegemònic, la presència als mitjans? I crec que, socialment, aquesta majoria no és real.

Amb un referèndum sabríem si són molts o pocs. L'acceptàrieu?

Si vols comptar, hi ha maneres. És qüestió de plantejar bé la pregunta. "Vols modificar la constitució perquè hi tingui cabuda el dret a l'autodeterminació?". Aquesta cap en l'arquitectura

constitucional...

Per què us hem de votar?

Perquè la ciutat ha d'estar més oberta? A mi i a molta gent ens sobra l'estelada als pals de les banderes públics. El símbol català no és l'estelada, sinó la senyera. I si hi ha res transversal que comparteixen gairebé tots els catalans, és anar contra la corrupció i fomentar la transparència. Volem un Ajuntament amb parets de vidre i ho farem avançant en el tema de la contractació electrònica, la nostra proposta estrella. A Europa hauria d'entrar en vigor el 2016. Això vol dir que els polítics no participaran directament de les adjudicacions, i amb aquest sistema desapareix el clientelisme polític i pots tenir a l'abast la proposta més econòmica.

«No sóc independentista ni unionista. No crec en les fronteres»

*Ignasi Cebrian enraona amb
Dídac Escolà (Democràcia Municipal)*

Dídac Escolà, de 36 anys, funcionari del centre penitenciari Lledoners, establert fa tres anys a Manresa, és el candidat de la marca manresana de Podem, inicialment batejada com a Canviem i que finalment es presentarà com a Democràcia Municipal, la marca blanca de Pirates de Catalunya. Es troben amb Ignasi Cebrian, president de l'entitat ecologista Meandre, al bar de la Trini, a la Font dels Capellans, "el barri on vaig viure els primers temps a Manresa i on penso tornar perquè m'encanta. També on vam fer la primera assemblea itinerant. Venim dels barris. Aquí al bar es parla de futbol però també s'hi fa política".

Hi ha un tema que obsessiona Meandre: la sostenibilitat. Com l'enfocareu?

Creiem que, ni en això ni en qualsevol altre tema, l'Ajuntament ha de ser l'esquelet i els moviments socials, els músculs. Portem al programa el nom de Movem, expert en el tema. Díficilment cap integrant del nostre cercle arribarà al vostre nivell. Per tant, els moviments no s'han d'integrar a una administració que burocratitza, però en habitatge: la PAHC; en Sostenibilitat: Meandre; i així en tot. Heu de tenir la veu cantant per dictar les polítiques.

Què opineu que s'hagi recuperat la torre Lluvià i quins usos ha de tenir?

És un element patrimonial valuós, en un entorn preciós. S'ha de cuidar, omplir-lo de contingut, dinamitzar l'indret i tota l'Anella Verda i connectar-la bé amb la ciutat. Com dieu vosaltres, "Si ho coneixes ho estimes. Si ho estimes, ho defenses".

Tema C-55. Què cal fer?

Tenim un debat. Jo defenso potenciar l'ample europeu en transport ferroviari de mercaderies, fer evolucionar el transport de passatgers en tren, alliberament immediat del peatge a la C-16 i reforçament de la seguretat de la C-55.

Què opineu del POUM? Aportacions?

El coneixem relativament, perquè s'ha portat amb opacitat. Em fa riure sentir partits com CiU i PP parlar de participació. Té claroscurs. Coses bones i dolentes. Però no és una Bíblia, és una declaració d'intencions. Un tema concret que proposem: busos llançadora cap al centre, a partir de grans pàrquings al Congost i Palau Firal, que passaria pel carril bus resultant d'eliminar zona blava a la carretera de Vic i Cardona.

Procés sobiranista. Parlem-ne.

El que fan CiU i ERC és canviar perquè res no canviï. La CUP la respecto molt, busca la transformació social. La diferència amb nosaltres és de discurs i de com fer les coses. La CUP és difícil que vingui a la Font, perquè aquí es prioritza el tema social, no el nacional. A nosaltres ens és igual a les assemblees parlar en català o castellà. Hi ha qui creu que Podem és unionista. Doncs no. Hi ha gent de tot. Jo no sóc independentista, però tampoc unionista. No crec en les fronteres sinó en les persones. I tots defensem el dret de l'autodeterminació. Però veure gent amb comptes a Suïssa o que s'està venent la sanitat parlar d'independència...

Però la força no ve de la base? I l'ANC?

Però hi ha una part d'indignació pel moment. Nosaltres fem municipalisme i el que creiem és el que l'endemà d'una hipotètica independència, la gent que té sort de tenir feina anirà a treballar, i els aturats seguiran. Hem de fer una ciutat més amable. Quan em trobo una placa que diu Municipi per la Independència, m'estimaria més que fos municipi contra els desnonaments, o per la sostenibilitat.

Hi ha qui diu que Podemos i Ciudadans són els germans petits de PSOE i PP.

Cal separar-ho. Ciudadans per mi és una aberració política, que ja sorgeix amb corrupció interna: Cañas, Nart... Podemos, de moment, només té 5 escons del Parlament Europeu i fa una tasca correcta. Faltarà veure quan entrin a ajuntaments i parlaments.

Aquest reportatge ha estat elaborat per: Carles Claret, Aina Font, Jordi Sardans, Ferran Sardans, Sílvia Berengueras, Jordi Estrada, Ramon Aran, Rosa Clarena, Anna Vilajosana i Joan Piqué